॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ समुदीर्यमाणंवर्धमानप्रयत्नं ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अश्विनोरश्विपुत्रयोर्नकुलसहदेवयोः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

किरीटिनंत्वरमाणाभिसस्तुर्निदेशगाःशांतनवस्यराज्ञः॥ तंवाजिपादातरथौघजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ॥ ७७ ॥ किरीटिनंसंपरिवार्यमाणंशिनेर्नप्तावार
णयूथपैश्च॥ ततस्तुदृष्ट्वार्जुनवासुदेवौपदातिनागाश्वरथैःसमंतात्॥ ७८॥ अभिद्रुतौशस्त्रभृतांवरिष्ठौशिनिप्रवीरोभिससारतूर्णं ॥ सतान्यनीकानिमहाधनु
ष्मान्शिनिप्रवीरःसहसाभिपत्य॥ ७९॥ चकारसाहाय्यमथार्जुनस्यविष्णुर्यथावृत्रनिषूदनस्य ॥ विशीर्णनागाश्वरथध्वजौघंभीष्मेणवित्रासितसर्वयोधं॥
॥ ८० ॥ युधिष्ठिरानीकमभिद्रवंतंप्रोवाचसंदृश्यशिनिप्रवीरः॥ क्षत्रियायास्यथनैषधर्मःसतांपुरस्तात्कथितःपुराणैः॥ ८१ ॥ मास्वांप्रतिज्ञांत्यजतप्रवीराः
स्वंवीरधर्मंपरिपालयध्वं॥ तान्वासवानंतरजोनिशाम्यनरेंद्रमुख्यान्द्रवतःसमंतात्॥ ८२॥ पार्थस्यदृष्ट्वामृदुयुद्धतांचभीष्मंचसंख्येसमुदीर्यमाणं॥ अमृष्य
माणःसततोमहात्मायशस्विनंसर्वदशार्हभर्ता॥ ८३॥ उवाचशैनेयमभिप्रशंसन्दृष्ट्वाकुरूनापततःसमग्रान् ॥ येयांतितेयांतुशिनिप्रवीरयेपिस्थिताःसात्व
ततेपियांतु॥ ८४॥ भीष्मंरथात्पश्यनिपात्यमानंद्रोणंचसंख्येसगणंमयाद्य ॥ नमेरथीसात्वतकौरवाणांक्रुद्धस्यमुच्येतरणेद्यकश्चित्॥ ८५॥ तस्मादहंगृह्यर
थांगमुग्रंप्राणंहरिष्यामिमहाव्रतस्य ॥ निहत्यभीष्मंसगणंतथाजौद्रोणंचशैनेयरथप्रवीरौ ॥ ८६ ॥ प्रीतिंकरिष्यामिधनंजयस्यराज्ञश्चभीमस्यतथाश्विनो
श्च॥ निहत्यसर्वान्धृतराष्ट्रपुत्रांस्तत्पक्षिणोयेचनरेंद्रमुख्याः ॥ ८७॥ राज्येनराजानमजातशत्रुंसंपादयिष्याम्यहमद्यहृष्टः ॥ ततःसुनाभंवसुदेवपुत्रःसूर्यप्र
भंवज्रसमप्रभावं॥ ८८॥ क्षुरांतमुद्यम्यभुजेनचक्रंरथादवप्लुत्यविसृज्यवाहान्॥ संकंपयन्गांचरणैर्महात्मावेगेनकृष्णःप्रससारभीष्मं॥ ८९॥ मदांधमाजौ
समुदीर्णदर्पंसिंहोजिघांसन्निववारणेंद्रं॥ सोभिद्रवन्भीष्ममनीकमध्येक्रुद्धोमहेंद्रावरजःप्रमाथी ॥ ९० ॥ व्यालंविपीतांतपटश्चकाशेघनोयथाखेतडितावन
द्धः॥ सुदर्शनंचास्यरराजशौरेस्तच्चक्रपद्मंसुभुजोरुनालं॥ ९१ ॥ यथादिपद्मंतरुणार्कवर्णंरराजनारायणनाभिजातं॥ तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबुद्धंक्षुरांततीक्ष्णा
ग्रसुजातपत्रं॥ ९२॥ तस्यैवदेहोरुसरःप्ररूढंरराजनारायणबाहुनालं॥ तमात्तचक्रंप्रणदंतमुच्चैःक्रुद्धंमहेंद्रावरजंसमीक्ष्य॥ ९३॥ सर्वाणिभूतानिभृशंविनेदुः
क्षयंकुरूणामिवचिंतयित्वा॥ सवासुदेवःप्रगृहीतचक्रःसंवर्तयिष्यन्निवसर्वलोकं ॥ ९४ ॥ अभ्युत्पतन्लोकगुरुर्वभासेभूतानिधक्ष्यन्निवधूमकेतुः॥ तमाद्र
वंतंप्रगृहीतचक्रंदृष्ट्वादेवंशांतनवस्तदानीं॥ ९५॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥